

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 331/2014,

11. märts 2014,

millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm „Perikles 2020”) ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2001/923/EÜ, 2001/924/EÜ, 2006/75/EÜ, 2006/76/EÜ, 2006/849/EÜ ja 2006/850/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 133,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit ja liikmesriigid on seadnud endale eesmärgiks kehtestada meetmed, mida on vaja euro kasutamiseks ühishahana. Need meetmed hõlmavad euro kaitset võltsimise ning sellega seotud kelmuste ja pettuste eest, suurendades nii liidu majanduse mõjusust ja kindlustades riikide rahanduse jätkusuutlikkuse.
- (2) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1338/2001 ⁽³⁾ nähakse ette teabevahetus, koostöö ja vastastikune abistamine ning luuakse seeläbi euro kaitsmise ühtlustatud võrgustik. Kõnealuse määruse õigusmõju laiendati nõukogu määrusega (EÜ) nr 1339/2001 ⁽⁴⁾ nendele liikmesriikidele, kes ei ole eurot ühishahana kasutusele võtnud, et tagada euro kaitse võrdne tase kogu liidus.
- (3) Meetmed, mille eesmärk on edendada teabe ja töötajate vahetamist, tehnilist ja teaduslikku abi ning eriotstarbelist koolitust, aitavad oluliselt kaitsta liidu ühishaha võltsimise ja sellega seotud kelmuste ja pettuste eest ning seega saavutada võrdselt kõrgetasemelise kaitse kogu liidus, näidates samal ajal liidu suutlikkust võidelda raske organisatsioonide kuritegevuse vastu.
- (4) Euro võltsimise eest kaitsmise programm („Periklese programm”) aitab kaasa liidu kodanike teadlikkuse suurendamisele, parandades euro kaitset, eriti selle programmi raames toetatud meetmete tulemuste pideva levitamise kaudu.

⁽¹⁾ ELT C 137, 12.5.2012, lk 7.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. detsembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1338/2001, milles sätestatakse euro võltsimise takistamiseks vajalikud meetmed (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 6).

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1339/2001, millega laiendatakse euro võltsimise takistamiseks vajalike meetmete sätestamist käsitleva määruse (EÜ) nr 1338/2001 mõju nendele liikmesriikidele, kes ei ole eurot ühishahana kasutusele võtnud (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 11).

- (5) Varasem toetus sellistele meetmetele nõukogu otsustega 2001/923/EÜ⁽¹⁾ ja 2001/924/EÜ,⁽²⁾ mida on hiljem muudetud ja mille kehtivust on pikendatud nõukogu otsustega 2006/75/EÜ,⁽³⁾ 2006/76/EÜ,⁽⁴⁾ 2006/849/EÜ⁽⁵⁾ ja 2006/850/EÜ,⁽⁶⁾ on võimaldanud tõhustada liidu ja liikmesriikide tegevust euro kaitsmisel võltsimise eest. Periklese programmi eesmärgid nii aastateks 2002–2006 kui ka 2007–2013 saavutati edukalt.
- (6) Hinnates Periklese programmi mõju 2011. aastal sellest seisukohast, kas programmi tuleks jätkata, jõudis komisjon järeldusele, et Periklese programmi tuleks uuendada täiustatud eesmärkide ja metoodikaga.
- (7) Mõjuhinnangus soovitati euro võltsimise eest kaitsmisel jätkata ja edasi arendada meetmeid nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil, võttes samas arvesse ka uusi katsumusi elarve kokkuhoiu tingimustes. Uue programmi „Perikles 2020” raames võivad osalevate liikmesriikide esitatud ettepanekutesse olla kaasatud osalejad kolmandatest riikidest, kui nende osavõtt on euro kaitsmiseks oluline.
- (8) Tuleks tagada, et programm „Perikles 2020” oleks kooskõlas muude asjakohaste programmide ja meetmetega ning täiendaks neid. Programmi „Perikles 2020” kohaldamiseks peaks komisjon seoses euro kaitse hindamise vajadustega korraldama seetõttu kõik vajalikud konsultatsioonid peamiste asjaosalistega (eelkõige liikmesriikide määratud pädevad riigiasutused, Euroopa Keskpank ja Europol) määruses (EÜ) nr 1338/2001 osutatud komitee raames, eriti sellistes valdkondades nagu vahetused, abi ja koolitus.
- (9) Programmi „Perikles 2020” tuleks rakendada täielikult kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012⁽⁷⁾. Kõnealuse määruse kohaselt ei tohi toetuse ainsaks eesmärgiks olla seadmete ostmise. Toetuse ülesanne on toetada rahaliselt meedet, mis on kavandatud selleks, et aidata saavutada liidu poliitika eesmärk.
- (10) Euro tähtsus ülemaailmse väeringuna nõuab sellele rahvusvahelisel tasandil piisavat kaitsetaset, mida on võimalik saavutada raha eraldamisega selliste seadmete ostmiseks, mida hakkavad kasutama kolmandate riikide asutused euro võltsimise juhtude uurimisel.
- (11) Sidusrühmade seas korraldatud Periklese programmi hindamine näitab selle programmi lisaväärtust tiheda koostöö näol liikmesriikide vahel ja kolmandate riikidega, aga ka vastastikust täiendavust riigi tasandil võetud meetmetega, mis tõi kaasa suurema tõhususe. Periklese programmi jätkamine liidu tasandil annab oodatavalt märkimisväärse panuse euro kaitse kõrge taseme säilitamiseks ja edasiarendamiseks seoses piiriülese koostöö, vahetuste ja abi intensiivsemaks muutmise. Samal ajal saavutatakse üldine kokkuvõtte tänu ühiselt korraldatud tegevusele ja hangetele võrreldes võimalike üksikute riikide algatustega.
- (12) Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule sõltumatu vahehindamise aruande programmi „Perikles 2020” rakendamise kohta ja lõpliku hindamisaruande programmi eesmärkide saavutamise kohta.

⁽¹⁾ Nõukogu 17. detsembri 2001. aasta otsus 2001/923/EÜ, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles) (EÜT L 339, 21.12.2001, lk 50).

⁽²⁾ Nõukogu 17. detsembri 2001. aasta otsus 2001/924/EÜ, millega laiendatakse mõju, mis on otsusel, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles), liikmesriikidele, kus euro ei ole ühisrahana kasutusele võetud (EÜT L 339, 21.12.2001, lk 55).

⁽³⁾ Nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta otsus 2006/75/EÜ, mis käsitleb otsuse 2001/923/EÜ (millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles)) muutmist ja kehtivuse pikendamist (ELT L 36, 8.2.2006, lk 40).

⁽⁴⁾ Nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta otsus 2006/76/EÜ otsuse 2006/75/EÜ (mis käsitleb otsuse 2001/923/EÜ, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles), muutmist ja kehtivuse pikendamist) kohaldamisala laiendamise kohta mitteosalevatele liikmesriikidele (ELT L 36, 8.2.2006, lk 42).

⁽⁵⁾ Nõukogu 20. novembri 2006. aasta otsus 2006/849/EÜ, mis käsitleb otsuse 2001/923/EÜ, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles), muutmist ja selle kehtivuse pikendamist (ELT L 330, 28.11.2006, lk 28).

⁽⁶⁾ Nõukogu 20. novembri 2006. aasta otsus 2006/850/EÜ otsuse 2006/849/EÜ (mis käsitleb otsuse 2001/923/EÜ, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles), muutmist ja selle kehtivuse pikendamist) kohaldamisala laiendamise kohta mitteosalevatele liikmesriikidele (ELT L 330, 28.11.2006, lk 30).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

- (13) Käesolev määrus on vastavuses lisaväärtuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega. Programm „Perikles 2020” peaks hõlbustama koostööd liikmesriikide vahel ning komisjoni ja liikmesriikide vahel, et kaitsta eurot võltsimise eest, minemata sealjuures vastuolli liikmesriikide kohustustega ning kasutades vahendeid tõhusamalt, kui seda saaks teha riigi tasandil. Liidu tasandi meetmed on vajalikud ja õigustatud, sest on ilmne, et nendega aidatakse liikmesriikidel ühiselt eurot kaitsta ja ergutatakse ühiste liidu struktuuride kasutamist, et suurendada koostööd ja teabevahetust pädevate asutuste vahel.
- (14) Programm „Perikles 2020” peaks kestma seitse aastat, et selle kestus langeks kokku mitmeaastase finantsraamistiku omaga, mis on kehtestatud nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (15) Selleks et tagada programmi „Perikles 2020” rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvõimused. Komisjon peaks vastu võtma iga-aastased tööprogrammid, milles määratakse kindlaks prioriteedid, eelarve jaotus ja meetmetele antava toetuse hindamiskriteeriumid. Komisjon peaks arutama liikmesriikidega käesoleva määruse kohaldamist määruses (EÜ) nr 1338/2001 osutatud komitee raames. Nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhud, mil kaasrahastamise suurendamine on vajalik selleks, et anda liikmesriikidele suurem majanduslik paindlikkus, mis võimaldaks neil euro kaitsmist ja turvamist käsitlevad projektid edukalt ellu viia ja lõpetada, peaksid olema osa iga-aastasest tööprogrammist.
- (16) Käesoleva määrusega kehtestatakse kogu programmi „Perikles 2020” kestuseks rahastamispakett, mis on iga-aastase eelarvemenetluse käigus Euroopa Parlamendile ja nõukogule peamiseks juhiseks 2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) ⁽²⁾ punkti 17 tähenduses.
- (17) Üksikasjaliku, kuid paindliku rakendusraamistiku võimaldamiseks peaks komisjonil olema kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et muuta rahaliste vahendite soovituslikku jaotust. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (18) Liidu finantshuvid peaksid olema kogu kulutsükli jooksul kaitstud proportsionaalsete meetmetega, mille hulka kuuluvad meetmed eeskirjade eiramise ärahoidmiseks, avastamiseks ja uurimiseks ning kaotatud, alusetult makstud või valesi kasutatud rahaliste vahendite tagasinõudmiseks ning asjakohasel juhul haldus- ja rahalised karistused.
- (19) Otsused 2001/923/EÜ, 2001/924/EÜ, 2006/75/EÜ, 2006/76/EÜ, 2006/849/EÜ ja 2006/850/EÜ tuleks tunnistada kehtetuks. Kõnealuste otsuste alusel võetud meetmetega seotud rahaliste kohustuste täitmiseks tuleks ette näha üleminekumeetmed.
- (20) On asjakohane kindlustada sujuv üleminek Periklese programmilt programmile „Perikles 2020” ning ühitada programmi „Perikles 2020” kestus määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 kestusega. Seetõttu tuleks programmi „Perikles 2020” kohaldada alates 1. jaanuarist 2014,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega luuakse ajavahemikuks 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020 mitmeaastane tegevusprogramm „Perikles 2020” („programm”), et edendada meetmeid, mille eesmärk on kaitsta ja turvata eurot võltsimise ja sellega seotud kelmuste ja pettuste eest.

⁽¹⁾ Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

⁽²⁾ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

*Artikkel 2***Lisaväärtus**

Programmiga julgustatakse aktiivselt kasvavat riikidevahelist koostööd, et kaitsta eurot nii liidus kui ka väljaspool seda ning koostöös liidu kaubanduspartneritega, pöörates tähelepanu ka nendele liikmesriikidele või kolmandatele riikidele, kus pädevate asutuste asjakohaste aruannete kohaselt on euro võltsingute tase kõige kõrgem. Selline koostöö aitab parandada euro kaitsmise tulemuslikkust parimate tavade, ühiste standardite ja ühise erikoolituse jagamise kaudu.

*Artikkel 3***Üldeesmärk**

Programmi üldeesmärk on tõkestada võltsimist ja sellega seotud kelmusi ja pettusi ning nende vastu võidelda, tugevdades seeläbi liidu majanduse konkurentsivõimet ja kindlustades riikide rahanduse jätkusuutlikkuse.

*Artikkel 4***Erieesmärk**

Programmi erieesmärk on kaitsta euro pangatähti ja münte võltsimise ja sellega seotud kelmuste ja pettuste eest, toetades ja täiendades liikmesriikide võetavaid meetmeid ning aidates liikmesriikide ja liidu pädevaid asutusi nende jõupingutustes arendada omavahel ja komisjoniga välja tihe ja regulaarne koostöö ning parimate tavade vahetus, kaasates sellesse vajaduse korral kolmandad riigid ja rahvusvahelised organisatsioonid.

Kõnealuse eesmärgi täitmist mõõdetakse muu hulgas finants-, tehniliste, õiguskaitse- ja õigusasutuste tegevuse tõhususega, mida hinnatakse avastatud võltsingute, suletud ebaseaduslike võltsimisvabrikute, kinnipeetud isikute ja määratud karistuste arvu alusel.

*Artikkel 5***Toetuskõlblikud asutused**

Programmi raames võivad toetust saada pädevad riigiasutused, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 1338/2001 artikli 2 punktis b.

*Artikkel 6***Programmis osalemine**

1. Osalevad riigid on liikmesriigid, kes on euro ühisrahana kasutusele võtnud.
2. Lõikes 1 osutatud liikmesriikide esitatud ettepanekutesse võivad olla kaasatud osalejad kolmandatest riikidest, kui see on oluline artiklis 3 osutatud üldeesmärgi ja artiklis 4 osutatud erieesmärkide täitmiseks.

*Artikkel 7***Sihtrühmad ja ühismeetmed**

1. Programmi sihtrühmad on järgmised:
 - a) võltsimise tuvastamise ja võltsimisvastase võitlusega tegelevate asutuste töötajad, eelkõige politsei ja finantshaldus-asutused, olenevalt nende konkreetsetest ülesannetest riigi tasandil;
 - b) luuretöötajad;
 - c) riikide keskpankade, mündivalukodade, kommertspankade ja muude finantsvahendajate esindajad, eelkõige seoses finantseerimisasutuste kohustustega;
 - d) kõnealusele valdkonnale spetsialiseerunud kohtuametnikud, juristid ning kohtunikud ja prokurörid;
 - e) muude asjaomaste spetsialistide rühmad, nagu kaubandus- ja tööstuskodad või muud samalaadsed struktuurid, mis puutuvad kokku väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjatega, jaeettevõtjatega ja sularahaveo ettevõtjatega.

2. Programmi meetmeid võivad ühiselt võtta komisjon ja teised partnerid, kellel on vastavad eksperditeadmised, näiteks
 - a) riikide keskpangad ja Euroopa Keskpank (EKP);
 - b) riiklikud analüüsikeskused ja riiklikud mündianalüüsikeskused;
 - c) Euroopa Tehnika- ja Teaduskeskus (ETTK) ja mündivalukojad;
 - d) Europol, Eurojust ja Interpol;
 - e) 20. aprillil 1929 Genfis alla kirjutatud rahvusvahelise rahavõltsimise vastu võitlemise konventsiooni⁽¹⁾ artiklis 12 sätestatud riiklikud võltsingute vastu võitlemise keskasutused ja muud asutused, mis on spetsialiseerunud võltsingute tõkestamisele, tuvastamisele ja nende vastu võitlemisele;
 - f) asjaomased eriasutused, mis tegelevad näiteks paljundamis- ja sertifitseerimistehnoloogiaga, trükikojad ja graveerijad;
 - g) muud kui punktides a–f osutatud erialateadmisi pakkuvad asutused, sealhulgas asjakohasel juhul kolmandatest riikidest ning eelkõige ühinevatest riikidest ja kandidaatriikidest pärit asutused, ning
 - h) eraõiguslikud isikud, kellel on tõendatud tehnilised teadmised pangatähtede ja müntide võltsingute tuvastamise valdkonnas, ning sellele spetsialiseerunud töörühmad.

Artikkel 8

Rahastamiskõlblikud meetmed

1. Programmis võetakse arvesse võltsimisvastase võitluse riikide- ja valdkondadeülest laadi ning sellega edendatakse parimaid tavasid, mis on kohandatud iga liikmesriigi riigisisesele eripärale.
2. Programmi raames antakse artiklis 11 osutatud iga-aastastes tööprogrammides kehtestatud tingimustel rahalist toetust järgmistele meetmetele:
 - a) teabevahetus ja teabe levitamine, eelkõige õpitubade, kohtumiste ja seminaride, sh koolituste korraldamise kaudu, pädevate riigiasutuste töötajatele praktikakohtade võimaldamise ja personalivahetuste ning muude samalaadsete meetmete kaudu. Teabevahetus on suunatud muu hulgas järgmistele aspektidele:
 - võltsimise majandusliku ja rahandusliku mõju seire ja analüüsi metoodika;
 - andmebaaside ja varajase hoiatamise süsteemide töö;
 - arvutipõhiste tuvastusseadmete kasutamine;
 - päringu- ja uurimismeetodid;
 - teadusabi, eelkõige teadusandmebaasid ja tehnoloogia seire ning uute suundumuste jälgimine;
 - euro kaitsmine väljaspool liitu;
 - teadusuuringud;
 - tööalaste eriteadmiste jagamine;
 - b) programmi raames vajalikuks osutuv tehniline, teadus- ja operatiivabi, sealhulgas eelkõige seoses järgmisega:
 - mis tahes asjakohane meede, millega koostatakse liidu tasandil õppevahendeid, nagu liidu õigusaktide käsiraamat, infobülletäänid, praktilised käsiraamatud, sõnastikud ja leksikonid, andmebaasid eelkõige teadusabi ja tehnoloogia seire valdkonnas või arvutituge pakkuvad rakendused, nagu tarkvara;
 - asjaomased valdkondade- ja riikidevahelise mõõtmega uuringud;
 - tehnilise toe vahendite ja meetodite väljatöötamine, et hõlbustada tuvastamismeetmeid liidu tasandil;
 - rahaline toetus koostööle tegevuses, kuhu on kaasatud vähemalt kaks riiki, kui sellist toetust ei anta Euroopa institutsioonide või organite muude programmide raames;

⁽¹⁾ Rahvasteliidu lepingute seeria nr 2623 (1931), lk 372.

- c) kooskõlas artikli 10 lõikega 3 toetused selliste seadmete ostu rahastamiseks, mida võltsimisvastasele tegevusele spetsialiseerunud asutused hakkavad kasutama euro kaitsmisel võltsimise eest.

II PEATÜKK

FINANTSRAAMISTIK

Artikkel 9

Rahastamispakett

1. Programmi rakendamise rahastamispakett ajavahemikul 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020 on 7 344 000 eurot (jooksevhindades).
2. Programmi rahastamispaketi piires eraldatakse summad artikli 8 lõikes 2 loetletud rahastamiskõlblikele meetmetele vastavalt lisas sätestatud rahaliste vahendite soovituslikule jaotusele.

Komisjon ei kaldu nimetatud rahaliste vahendite soovituslikust jaotusest kõrvale üle 10 %. Kui kõnealuse piirmäära ületamine osutub vajalikuks, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 14 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta lisas sätestatud rahaliste vahendite soovituslikku jaotust.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad iga-aastased assigneeringud mitmeaastase finantsraamistiku piires.

Artikkel 10

Rahalise toetuse ja kaasrahastamise liigid

1. Komisjon rakendab programmi kooskõlas määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012.
2. Programmi raames antakse rahalist toetust artikli 8 lõikes 2 sätestatud meetmetele järgmisel kujul:
 - a) toetused või
 - b) avalikud hanked.
3. Seadmete ost ei või olla toetuslepingu ainus komponent.
4. Programmi raames antud toetuste kaasrahastamise määr ei ületa 75 % rahastamiskõlblikest kuludest. Nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, mis on määratud artiklis 11 osutatud iga-aastastes tööprogrammides, ei ületa kaasrahastamise määr 90 % rahastamiskõlblikest kuludest.
5. Kui artikli 8 lõikes 2 loetletud rahastamiskõlblike meetmeid võtavad komisjon ning Euroopa Keskpang, Eurojust, Europol või Interpol ühiselt, jagatakse tekkinud kulud nende vahel. Igal juhul kannab igaüks oma külalisesinejate reisi- ja majutuskulud.

Artikkel 11

Iga-aastased tööprogrammid

Programmi rakendamiseks võtab komisjon vastu iga-aastased tööprogrammid.

Iga-aastase tööprogrammiga viiakse ellu artiklis 3 sätestatud üldeesmärk ning artiklis 4 sätestatud erieesmärgid, määrates kindlaks järgmised aspektid:

- a) võetavad meetmed kooskõlas üld- ja erieesmärkidega, sh rahaliste vahendite soovituslik jaotus ja rakendusmeetod;
- b) toetuste puhul peamised valikukriteeriumid ja kaasrahastamise võimalik ülemmäär.

Programmi raames teavitusmeetmetele eraldatud rahalised vahendid aitavad katta ka liidu poliitiliste prioriteetide tutvustamist, niivõrd kui need seonduvad artiklis 3 sätestatud üldeesmärgiga.

Artikkel 12

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon võtab asjakohased meetmed, mis tagavad, et käesoleva määruse alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kohaldatakse liidu finantshuvide kaitseks kelmuste, pettuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse eest tõkestavaid meetmeid ja tõhusaid kontrolle ning eeskirjade eiramise avastamise korral nõutakse alusetult makstud summad tagasi ning määratakse asjakohasel juhul tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad haldus- ja rahalised karistused.
2. Komisjonil või tema esindajatel ja Euroopa Kontrollikojal on õigus auditeerida nii dokumentide põhjal kui ka kohapeal kõiki programmi raames liidu rahalisi vahendeid saanud toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid.
3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib korraldada juurdlusi, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ ning nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽²⁾ sätetele ja neis määrustes sätestatud korras, et teha kindlaks, kas programmi alusel rahastatava toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või lepinguga seoses on esinenud kelmust, pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.
4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, peavad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingud, lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused, mis tulenevad käesoleva määruse rakendamisest, sisaldama sätteid, millega antakse komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile sõnaselgelt õigus korraldada kõnealust auditeerimist ja juurdlusi vastavalt oma pädevusele.

III PEATÜKK

SEIRE, HINDAMINE JA VOLITUSTE DELEGEERIMINE

Artikkel 13

Seire ja hindamine

1. Komisjon rakendab programmi koostöös liikmesriikidega, korraldades programmi rakendamise eri etappidel korrapäraseid konsultatsioone määruses (EÜ) nr 1338/2001 osutatud komitee raames, võttes arvesse muude pädevate üksuste, eelkõige EKP ja Europoli võetud asjakohaseid meetmeid.
2. Komisjon püüab tagada programmi ning muude asjakohaste programmide ja meetmete järjepidevuse ning nende vastastikuse täiendavuse liidu tasandil.
3. Komisjon teavitab igal aastal Euroopa Parlamenti ja nõukogu programmi tulemustest. Lisatakse teave, mis käsitleb programmi järjepidevust ja vastastikust täiendavust muude asjakohaste programmide ja meetmetega liidu tasandil. Komisjon levitab pidevalt teavet programmi raames toetatud meetmete tulemuste kohta. Kõik osalevad riigid ja muud toetusesaajad annavad komisjonile kõik programmi seire ja hindamise seisukohast vajalikud andmed ja teabe.
4. Komisjon hindab programmi. 31. detsembriks 2017 esitab komisjon sõltumatu vahehindamise aruande, milles käsitletakse kõikide meetmete eesmärkide saavutamist (tulemuste ja mõju tasandil), vahendite tõhusat ja kulutasuvat kasutamist ja selle lisaväärtust liidu jaoks. Hindamisaruanne koostatakse selleks, et aidata teha otsus meetmete uuendamise, muutmise või peatamise kohta. Hindamisel käsitletakse ka lihtsustamise võimalusi, selle sisemist ja välist ühtsust, kõikide eesmärkide jätkuvat asjakohasust ning meetmete panust aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvuga seotud liidu prioriteetide saavutamisse. Komisjon võtab arvesse varasemate meetmete pikaajalise mõju hindamise tulemusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

5. Programmi pikaajalist mõju ning mõju kestvust hinnatakse ka selleks, et aidata teha otsus järgmise programmi võimaliku uuendamise, muutmise või peatamise kohta.
6. Lisaks sellele esitab komisjon 31. detsembriks 2021 Euroopa Parlamendile ja nõukogule lõpliku hindamisaruande programmi eesmärkide saavutamise kohta.

Artikkel 14

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 9 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile ajavahemikuks 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 9 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 9 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 15

Kehtetuks tunnistamine

Otsused 2001/923/EÜ, 2001/924/EÜ, 2006/75/EÜ, 2006/76/EÜ, 2006/849/EÜ ja 2006/850/EÜ tunnistatakse kehtetuks. Sellegipoolest reguleerivad kõnealused otsused jätkuvalt neid rahalisi kohustusi, mis on seotud kõnealuste otsuste raames võetavate meetmetega, kuni nende kohustuste täitmiseni.

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 11. märts 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

LISA

Rahaliste vahendite soovituslik jaotus artikli 8 lõikes 2 loetletud rahastamiskõlblike meetmete jaoks

Artiklis 9 sätestatud programmi rahastamispaketi piires eraldatakse vähemalt 90 % eelarvest järgmistele artikli 8 lõikes 2 loetletud rahastamiskõlblikele meetmetele:

- teabevahetus ja teabe levitamine;
 - tehniline, teadus- ja operatiivabi;
 - toetused selliste seadmete ostu rahastamiseks, mida hakkavad kasutama võltsimisvastasele tegevusele spetsialiseerunud asutused.
-